

ва и защо само в знаменателя са „независими (ортогонални)“? Какви са тези „два нови вектора - структури P_1' и P_2' “ и щом са структури, защо сборът от относителните им дялове е по-малък от 1? Списъкът на въпросите би могъл да продължи, но не това е същественото. По-важно е, че с такива „твърдения“ съвсем необосновано и преднамерено се хвърля сянка на съмнение по отношение на интегралния коефициент за структурни различия K_s .

8. Във връзка с „предлагам решение, при което относителните структурни изменения се изчисляват и претеглят спрямо средните относителни дялове $\bar{p}_i = \frac{P_{i1} + P_{i2}}{2}$ на средната структура от P_1 и P_2 “

(Христов, 1999, бр. 2, с. 9) е необходимо да се знае, че при Димитров, Димитрова (1992) за множеството на структурите се въвежда частична наредба по отношение на абсолютния и относителния прираст с база средната аритметична и тя играе основна роля при предложените индикатори за изследване на структурни различия. Е. Христов би трябвало да е запознат с тази разработка, след като я цитира в списъка на използваната литература.

9. При Дюран и Оделл (1977, с. 17) разстоянието $d_1(F_t, F_o) = \sum_{i=1}^n |f_{it} - f_{io}|$

се нарича l_1 - норма; при Бърнев и Станчев (1987, с. 52) същото разстояние се нарича Хеминтово, а при Христов (1999, бр. 2) - манхатаново.

Какво е наложило обобщаващият измерител „индекс на различията“ (№ 1) да се интерпретира с манхатово разстояние и да се твърди, че този измерител „не представлява нищо друго освен отбелязаното по-напред Манхатаново разстояние, което е по-подходящо за измерване на абсолютни структурни изменения“ (пак там, с. 9). Защо след като се използва евклидово разстояние, т. е. Евклидова метрика, се преминава към друга метрика?

И така, (пак там, с. 5) сумата от абсолютните разлики се разглежда като Манхатаново разстояние, а след 4 страници се твърди, че Манхатановото разстояние е по-подходящо за измерване на абсолютни структурни изменения. Това, че сумата от абсолютните стойности при друга метрика се нарича Манхатаново разстояние, едва ли е някакъв принос.

В заключение, надявам се настоящата статия да внесе яснота по отношение на обобщаващите измерители за структурни изменения и с това да се подпомогне по-нататъшното развитие на статистическия структурен анализ като сравнително ново направление на общата теория на статистиката.

Приета за печат на 3.03.2001 г.